| Toelichting BenW-adviesnota | | |
|---|---|---|
| **Onderwerp:**<br><br>Beslissing op bezwaar over invorderingsbesluit (verbeurde) dwangsom Ouddorp 5 | Afdeling/team:<br><br>Afdelingshoofd:<br><br>Auteur:<br><br>Datum vergadering: | Ruimtelijke Ordening<br><br>Nillesen, F.J.M. (Rick)<br><br>Hölzmann, M.T.A.<br><br>15 juli 2019 |

## 1. Aanleiding
Op 26 februari 2018 legde u aan de bewoner van het perceel Ouddorp 5 in Beesel een last onder dwangsom op. Tegen het dwangsombesluit is beroep ingesteld. De rechtbank verklaarde het beroep ongegrond. De grondeigenaar heeft geen verdere rechtsmiddelen aangewend.

Op 29 januari 2019 heeft een eerste controle plaatsgevonden. Hierbij bleek dat een gedeelte van de overtredingen niet beëindigd was. Bij besluit van 28 februari 2019 heeft u een dwangsom van in totaal € 2000,-verbeurd verklaard. De € 2.000,- is opgebouwd uit de volgende bedragen:
1. Het aanwezig hebben van een aanhangwagen op de bestemming "agrarisch onbebouwd" (€ 500,-);
2. Het aanwezig hebben van een trailer met boot op de bestemming "agrarisch onbebouwd"(€ 500,-);
3. Het aanwezig hebben van een opslag met maÏskolven op de bestemming "agrarisch onbebouwd" (€ 500,-);
4. Het aanwezig hebben van een trampoline op de bestemming "agrarisch onbebouwd" (€ 500,-).

Tegen bovengenoemd inningsbesluit is op 9 april 2019 bezwaar gemaakt.

## 2. Uitgangssituatie en doelstelling
U neemt een besluit over het bezwaarschrift.

## 3. Rol gemeente en visie en strategie participatie
Niet van toepassing.

## 4. Toelichting
Wij adviseren u het bezwaarschrift ontvankelijk en ongegrond te verklaren en het bestreden besluit ongewijzigd in stand te laten. Dit is conform het advies van de bezwaarschriftencommissie.

<u>Advies: ontvankelijk</u>
Omdat het bezwaarschrift tijdig is ingediend, indiener als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb kan worden aangemerkt en ook aan alle overige wettelijke voorschriften is voldaan, is het bezwaarschrift ontvankelijk.

<u>Advies: ongegrond</u>

Samengevat luiden de gronden van het bezwaar als volgt:

1. Reclamant is onterecht niet in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen op het invorderingsbesluit;
2. Reclamant heeft een verkeerde inschatting gemaakt van de dreiging van invordering van de dwangsommen;
3. Reclamant heeft de overtredingen daags na de controle van 29 januari 2019 beëindigd en zal deze beëindigd houden;
4. Het bedrag van € 2000,- is onevenredig zwaar in relatie tot de zwaarte van de overtredingen
5. Van de overtredingen ging geen hinder uit;
6. Er ligt geen verzoekt tot handhaving ten grondslag aan deze overtredingen maar het betreft eigen gemeentelijk initiatief.

Puntsgewijs de overwegingen van de commissie:
1. Reclamant heeft opgemerkt dat hij niet in de gelegenheid is gesteld om zijn zienswijze te geven op grond van artikel 4:8 lid 1 Awb. De Commissie verwijst naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 12 september 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:2956) en de uitspraken van de Hoge Raad van 30 juni 2017 (ECLI:NL:HR:1175 en ECLI:NL:HR:1178). De Commissie overweegt dat verweerder zowel reclamant als diens gemachtigde mondeling respectievelijk telefonisch heeft gehoord bij de controle op 29 januari 2019. Hiermee heeft verweerder reclamant in staat gesteld om bijzondere omstandigheden naar voren te brengen. Het is aan de overtreder om bijzondere omstandigheden waarvan verweerder niet al op de hoogte is of had moeten zijn, naar voren te brengen. Het blijkt niet dat reclamant enig processueel nadeel heeft geleden. Reclamant betwist de overtredingen niet en zowel hij als zijn gemachtigde zijn tijdens de controle gehoord. De Commissie is daarom van mening dat er geen processuele belangen zijn geschaad.

2. De Commissie merkt op dat het feit dat reclamant een verkeerde inschatting van de dreiging van invordering van de dwangsommen heeft gemaakt, voor zijn rekening en risico komt. Dit temeer daar reclamant zich bij heeft laten staan door een repeat player als gemachtigde.

3. De Commissie overweegt dat het feit dat reclamant na de controle en daarmee ruimschoots na het verloop van de begunstigingstermijn alsnog geheel aan de last onder dwangsom heeft voldaan, op zichzelf geen reden is om van invordering af te zien. Een onduidelijke last kan tot afzien of tot matiging van de invordering nopen maar noch gesteld noch gebleken is dat hiervan sprake is.

4. Reclamant vindt het bedrag van € 2000 onevenredig hoog in verhouding tot de zwaarte van de overtredingen. De Commissie overweegt dat de hoogte van de last in casu € 500 per overtreding bedroeg. Een dwangsom heeft tot doel om degene die aanschreven is, tot naleving van de opgelegde last te bewegen. Daarbij mag de dwangsom zo hoog zijn, als naar verwachting nodig is om die naleving daadwerkelijk te bewerkstelligen. In het enkele betoog dat de dwangsom onevenredig hoog is en dat bij de beachparty ook een dwangsom van € 500 geldt, ziet de Commissie geen grond voor het oordeel dat de dwangsom niet in een redelijke verhouding staat tot de zwaarte van het geschonden belang en de beoogde werking van de dwangsom.

5+6. Het feit dat derdebelanghebbende geen hinder van de overtredingen ondervindt, of dat er geen handhavingsverzoek ten grondslag ligt aan alle lasten binnen de lastgeving, betekent niet dat verweerder reden heeft om van de overtreding van de lastgeving af te zien. Er is een beginselplicht tot handhaving. Het algemeen belang dat met handhaving is gediend en het belang dat reclamant dient te handelen in overeenstemming met de voorschriften van het bestemmingsplan weegt zwaarder dan het belang van reclamant om af te zien van invordering van de dwangsommen.

Reclamant stelt dat op andere plekken eveneens in strijd met de bestemming wordt gehandeld. Verweerder reageert dat zij ook hier handhavend optreedt maar dat er een prioritering is. De Commissie wijst op de uitspraak van de Rechtbank Roermond van 10 oktober 2018 met als kenmerk AWB/ROE 18/770. Dit betreft het beroep dat reclamant heeft ingesteld tegen het besluit op bezwaar van verweerder om een last onder dwangsom op te leggen. Hierin merkt de Rechtbank op dat het feit dat verweerder een prioritering hanteert in het handhavingsbeleid niet leidt tot strijd met het

gelijkheidsbeginsel. Er is geen sprake van willekeur of rechtsongelijkheid.

Tot slot vraagt reclamant de beschikking in te trekken onder verwijzing naar de conclusie van staatsraad-advocaat-generaal Widdershoven van 22 december 2017. Reclamant is van mening dat het invorderingsbesluit in strijd is met zowel de materiële als de formele algemene rechtsbeginselen die voor de vereiste exceptieve toets gelden. De commissie verwijst naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22 december 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:3557). De toetsing behoort intensiever te zijn naarmate een maatregel meer ingrijpt in het leven van de burger en daarbij diens fundamentele rechten aan de orde zijn. Reclamant onderbouwt niet welke fundamentele rechten geschonden zouden zijn. De commissie leest hierin geen gronden die maken dat schending van fundamentele rechten aan de orde zou zijn.

## 5. Visie Blij in Beesel
Niet van toepassing.

## 6. Integrale afstemming
Niet van toepassing.

a. Communicatief (denk aan: Gemeente Info, pers, website, klantenbalie en Apropos)

Niet van toepassing.

b. Financieel

Niet van toepassing.

c. Juridisch

Een beslissing op een bezwaarschrift is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) waar beroep tegen open staat.

d. Collegeprogramma

Niet van toepassing.

e. Risico’s

Niet van toepassing.

## 7. Toegankelijkheid
Niet van toepassing.

## 8. Duurzaamheid
Niet van toepassing.

## 9. Voorstel / advies
U wordt geadviseerd:
1. het advies van de bezwaarschriftencommissie over te nemen;
2. het bezwaarschrift ontvankelijk en ongegrond te verklaren en het bestreden besluit ongewijzigd in stand te laten;
3. bijgevoegde beschikking (beslissing op bezwaar) te verzenden.